

що запалени, Що запалени и поставени. *ib.* 83, 6—8. Изподъ нѣмъ царна земя горитъ, Горитъ земя четири царини. *М.* 30. Па' силѣнъ пожаръ гореше. *ib.* 140. Ка' пее паунъ на дърво, Такъ гори юнакъ за мома, Како два страка борина. *ib.* 380. Чуєте Турци, каури, Ка' пее паунъ-отъ на дърво, Ка' горе юнакъ за мома, Като два старка борина. *ib.* 615. Ази гъ гледамъ Маро, та горемъ—Ази гъ гледамъ, гледамъ та гора (1 л. ед. и. наст. гр.). *В.* 267. Дай ми мале, лътедна вода, Да натопе пѣста юста, Че ми е уста погорела, Като коря калникова. *ib.* 269. Тебе мисламъ, солзе ронамъ, Танко к'риче утопвамъ, На гради го псузимъ, Отъ горемъ силѣнъ огенъ. *ib.* 342. Трапеза-та—тамъ стои (въ бѣдни вечеръ) до заранъ-тъ, като гори кандило. Ч. 29. Къща гори, дымъ не пуца. *ib.* 180. Стоянка гореше за вода. Зк. 110. Тогавъ дѣте-то и ждиѣ, корема си свива и чисто и гори... Кожя-та му гори. Л. Д. 1871 р. 128. 2) въ дѣйстви. знач. жгу; оваряю: Какъ си *горима*, мома Драгано, Така да горимъ и ти самичка. Д. 56, 16—17. Азъ накладохъ буенъ огънъ, Дано огънъ наплетъ гори. *ib.* 35, 5—6. (Късти Чифути) го мачвѣтъ Ристоса; Судна му мака даваеъ; На карети ми го кое'е. На оганъ ми го горе'е. М. 34. Не гори ми мое бѣло лице, Що си го често ти целуваше. *ib.* 193. Не седи много на вечеръ, Не гори многу борина! *ib.* 315. Моме, море мило, не стой спроти мене, Не ме гори мене, мене, изгорехъ за тебе, Жили ми попече, колена ми скина. *ib.* 447. Мое-то ми мило сѣжъ ношъ ми седело, Онощи ми *горило*, и бисеръ сукало, Бисеръ ми низало коню на гривата. *ib.* 493. Огнени Бога оганъ да си всякне, Я Громна Бога громъ да си пусне, Да погуретъ люта ламия. Вв. 24. Къща безъ жена и лажъ безъ пары, огънъ да ги гори. Ч. 180. Ср. сѣ. вампиръ. Ч. 42. Тримъ старимъ силна войска бѣе, Четвъртъ буенъ огънъ гори! *ib.* 297. Мѣсечина-та рекъ на слънце-то: „не чзвашъ ли колко мамратъ върхъ-ти горами-тъ цѣльнй день отъ пламъка ти *орачи*?“ Сб. 63. Грѣмъ-тъ нѣкой-пѣтъ расприсва тѣла-та, прѣзъ кой-то мине, нѣкой-нѣтъ ги гори. Л. Д. 1869 р. 32. Мухаджѣ-тъ съ очи-тъ си види, че наоколко комшиѣ-тъ му не горятъ вече отъ неговы-ты свѣщи, нѣ купувать отъ европейскы-ты. *ib.* 233. Іезуити горяха живи либерални-тъ мажѣ, които имъ падаха въ раце-тъ. *ib.* 1873 р. 120. Чужды пары прѣстѣ горятъ. *ib.* р. 245. Онова гореніе кривовѣрцы, оныя лютости на инквизиціи-тъ. *ib.* 5874 р. 105. Не щешъ ты слънце да гори, Ни мѣсячина свѣтлива, Тебъ драги тъмны пещери. *ib.* 180 (П. С.). Сви-вай байракъ, даждъ да го не вали.—Него вали него *оганъ* гори. *ib.* 1876 р. 154. Тѣи обитающе между българскому народу, аны духовники, не само сѣжъ непрѣстанно горили на ны старобългарскы книги.